

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 listopada 2017 roku w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki M. M. kwotę 5.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania (pkt 1) oraz oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 2). Ponadto Sąd zasądził od powódki M. M. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 1.879,18 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt 3) oraz nakazał zwrócić na rzecz powódki M. M. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 247,71 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, uiszczonej w dniu 1 marca 2017 roku, zaksięgowanej pod pozycją 500014434598 (pkt 4).

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżając go w części oddalającej powództwo ponad kwotę 5.800 zł do kwoty 6.870 zł, to jest co do kwoty 1.070 zł. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, a to przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegającej na:

a) braku należytej kontroli dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny pojazdów i mechaniki pojazdowej przez bezkrytyczne przyjęcie twierdzeń z opinii uzupełniającej, że wartość rynkowa samochodu powódki powinna być obniżona o kwotę 1.070 zł, ponieważ nie posiadał on w chwili zdarzenia 18 – calowych felg aluminiowych pochodzących z pakietu X-line;

b) braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego przez pominięcie, iż w opinii podstawowej biegły uwzględnił dodatnią korektę z tytułu typu felg, tj. felg aluminiowych, ale o rozmiarze standardowym 17, nie zaś o rozmiarze większym, co ponadto koresponduje z ustalonym w opinii rozmiarem opon zamontowanych na samochodzie,

co skutkuje dorozumianym ustaleniem, że samochód powódki wyposażony był w felgi stalowe o rozmiarze 17” w konsekwencji prowadząc do bezzasadnego zaniżenia wartości rynkowej pojazdu o kwotę 1.070 zł.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powódka wniosła o zmianę wyroku poprzez podwyższenie zasądzonego na rzecz powódki odszkodowania do kwoty 6.870 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 16 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa przed Sądem I instancji według norm przepisanych, a także zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego przed Sądem II instancji, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Wbrew zapatrywaniom apelującej, zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia i w konsekwencji przyjmuje za swoje, uznając za zbędne powielanie ich w całości w treści niniejszego uzasadnienia. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji w sposób właściwy zastosował również odpowiednie przepisy prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Za niezasadny uznać należy zarzut przekroczenia przez Sąd I instancji granicy swobodnej oceny dowodów, bowiem skuteczna obrona stanowiska skarżącej w tym zakresie wymagałaby wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego oraz brak jest wszechstronnej oceny wszystkich istotnych dowodów (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 1998 r. II UKN 151/98 - OSNAPiUS 1999/15/492; z 4 lutego 1999 r. II UKN 459/98 - OSNAPiUS 2000/6/252; z 5 stycznia 1999 r. II UKN 76/99 - OSNAPiUS 2000/19/732). Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 LEX nr 56906). Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sposób należyty wyjaśnił sprawę, a przeprowadzona ocena dowodów jest prawidłowa i odpowiada powyższym kryteriom. Apelacja powódki nie wykazuje uchybień w rozumowaniu Sądu które podważałyby prawidłowość dokonanej oceny. Naruszenie zasad swobodnej oceny dowodów nie może polegać na przedstawieniu przez stronę alternatywnego stanu faktycznego, a tylko na podważeniu przesłanek tej oceny z wykazaniem, że jest ona rażąco wadliwa lub oczywiście błędna - czego, zdaniem Sądu Okręgowego, skarżąca we wniesionej apelacji nie uczyniła.

Wskazać należy, że ustaleń w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy, który był między stronami sporny, tj. w zakresie oceny wartości pojazdu powódki sprzed zdarzeniem z dnia 15 grudnia 2015 roku, Sąd dokonał na podstawie opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej A. K. w tym jego opinii uzupełniającej, który w sposób stanowczy i pewny wypowiedział się co do wszystkich aspektów dotyczących szkody w pojeździe powódki, uzasadniając należycie swoje stanowisko. Wnioski biegłego są logiczne i przekonywujące, a Sąd I instancji wnikliwie przeanalizował przedłożone przez biegłego opinie i wypowiedział się co do ich wartości dowodowej. Wskazać przy tym należy, że opinia biegłego podlega swobodnej ocenie dowodów, a przy jej ocenie Sąd zobligowany jest stosować kryteria szczególne, które stanowią poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania wyrażonego w niej stanowiska. Ocena wartości opinii biegłego dokonana przez Sąd meriti w świetle argumentacji zawartej w uzasadnieniu nie budzi wątpliwości. Wbrew również stanowisku apelującej Sąd I instancji z przedłożonych przez biegłego opinii wyprowadził trafne wnioski. Jak wynika z akt sprawy biegły ustalając wartość bazową pojazdu uwzględnił w wycenie tarcze kół stalowe (poz. 33 str. 1 opinii), a następnie uwzględnił w ramach wyposażenia dodatkowego, zgodnie z linią X-line tarcze kół ze stopów lekkich – tj. felgi aluminiowe w rozmiarze „18” , w które zgodnie z linią X-line powinien być wyposażony pojazd powódki. Jak wynika również z ustnej opinii uzupełniającej biegłego przedmiotowy pojazd na dzień zdarzenia nie posiadał oryginalnych aluminiowych felg z logo B. o wymiarze 18 cali, bowiem posiadał felgi marki A. w rozmiarze 17 cali, co nie było kwestionowane przez powódkę. W tym stanie rzeczy biegły stwierdził, że uprzednio zastosowana przez biegłego dodatnia korekta wartości o kwotę 1.070 zł nie jest uzasadniona. Biegły wskazał, że po korekcie ujemnej związanej z posiadanymi przez pojazd felgami, oraz przy uwzględnieniu w opinii korekty dodatniej związanej z aluminiowymi wstawkami poszerzenia zderzaków i progów bocznych, wartość pojazdu na datę szkody wyrażała się kwotą 93.600,00 zł. Prawidłowość opinii biegłego w tym zakresie nie budzi w ocenie Sądu Okręgowego żadnych wątpliwości, podobnie jak poczynione na jej podstawie wnioski Sądu Rejonowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądzono od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, ustaloną na podstawie § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 z późn. zm.).